

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (пети състав)

23 ноември 2016 година*

„Обжалване — Достъп до документи на институциите — Регламент (ЕО) № 1049/2001 — Околна среда — Орхуска конвенция — Регламент (ЕО) № 1367/2006 — Член 6, параграф 1 — Риск от засягане на търговските интереси на физическо или юридическо лице — Понятие „информация, отнасяща се до емисии в околната среда“ — Документи, свързани с процедурата по издаване на разрешение за активно вещество, съдържащо се в продукти за растителна защита — Активно вещество глифозат“

По дело C-673/13 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на 17 декември 2013 г.,

Европейска комисия, за която се явяват В. Smulders, Р. Ondrůšek, Р. Oliver и L. Pignataro-Nolin, в качеството на представители, със съдебен адрес в Люксембург,

жалбоподател,

подпомагана от:

American Chemistry Council Inc. (ACC),

CropLife America Inc.,

National Association of Manufacturers of the United States of America (NAM),

установени във Вашингтон (Съединени американски щати), за които се явяват М. Abenhaïm, адвокат, К. Nordlander, advokat и Р. Harrison, solicitor,

CropLife International AISBL (CLI), установено в Брюксел (Белгия), за което се явяват D. Abrahams, barrister, R. Cana и E. Mullier, адвокати и А. Patsa, dikigoros,

European Chemical Industry Council (Cefic),

European Crop Protection Association (ECPA),

установени в Брюксел, за които се явяват I. Antypas и D. Waelbroeck, адвокати и D. Slater, solicitor,

European Crop Care Association (ECCA), установена в Брюксел, за която се явява S. Pappas, dikigoros,

* Език на производството: английски.

Федерална република Германия, за която се явяват Т. Henze и А. Lippstreu, в качеството на представители,

встъпили страни в производството по обжалване,

като другите страни в производството са:

Stichting Greenpeace Nederland, установено в Амстердам (Нидерландия),

Pesticide Action Network Europe (PAN Europe), установено в Брюксел,

за които се явяват В. Kloostra и А. van den Biesen, advocaten,

жалбоподатели в първоинстанционното производство,

подпомагани от:

Кралство Швеция, за което се явяват Е. Karlsson, Л. Swedenborg, А. Falk, У. Persson, С. Meyer-Seitz и N. Otte Widgren, в качеството на представители,

встъпила страна в производството по обжалване,

СЪДЪТ (пети състав),

състоящ се от: J. L. da Cruz Vilaça, председател на състава, А. Tizzano (докладчик), заместник-председател на Съда, М. Berger, Е. Levits и F. Biltgen съдии,

генерален адвокат: J. Kokott,

секретар: L. Hewlett, главен администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 4 февруари 2016 г.,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 7 април 2016 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 С жалбата си Европейската комисия иска да се отмени решението на Общия съд на Европейския съюз от 8 октомври 2013 г., Stichting Greenpeace Nederland и PAN Europe/Комисия (Т-545/11, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“, ЕУ:Т:2013:523), с което същият частично е отменил решението на Комисията от 10 август 2011 г. за отказ за достъп до том 4 от изготвения от Федерална република Германия, в качеството ѝ на държава членка докладчик, проект на доклад за оценка на активното вещество глифозат, в приложение на Директива 91/414/ЕИО на Съвета от 15 юли 1991 година относно пускането на пазара на продукти за растителна защита (ОВ L 230, 1991 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 10, стр. 30, наричано по-нататък „спорното решение“).

Правна уредба

Орхуската конвенция

- 2 Член 4 („Достъп до информация за околната среда“) от Конвенцията за достъпа до информация, участието на обществеността в процеса на вземането на решения и достъпа до правосъдие по въпроси на околната среда, одобрена от името на Европейската общност с Решение 2005/370/ЕО на Съвета от 17 февруари 2005 г. (ОВ L 124, 2005 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 14, стр. 201, наричана по-нататък „Орхуската конвенция“), гласи:

„1. Всяка страна гарантира, че при спазване на следващите параграфи на този член държавните органи в отговор на искане за предоставяне на информация за околната среда предоставят на обществеността тази информация в рамките на националното законодателство [...].

[...]

4. Искането за информация за околната среда може да бъде отказано, ако разкриването на информацията би се отразило неблагоприятно върху:

[...]

- d) поверителността на търговска или промишлена информация, когато тази поверителност е защитена от закона с цел защита на законен икономически интерес; в тези рамки следва да бъде разкривана информация за емисиите, имаща отношение към опазването на околната среда;

[...]

Гореспоменатите основания за отказ се тълкуват ограничително, като се отчита общественият интерес от разкриване на информацията и като се взема предвид дали исканата информация се отнася до емисии в околната среда.

[...]“.

Правото на Съюза

Законодателството относно достъпа до документи

- 3 Съгласно съображение 4 от Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, 2001 г., стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 76):

„Настоящият регламент цели да даде възможно най-голяма гласност на правото на публичен достъп до документите [...]“.

4 Член 4, параграф 2 от този регламент предвижда:

„Институциите отказват достъп до документи в случаите, когато оповестяването би засегнало защитата на:

— търговските интереси на определено физическо или юридическо лице, включително по отношение на интелектуалната собственост,

[...]

освен ако по-висш обществен интерес не [обосновава] оповестяването на посочения документ“.

5 Съображения 2 и 15 от Регламент (ЕО) № 1367/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 6 септември 2006 година относно прилагането на разпоредбите на Орхуската конвенция за достъп до информация, публично участие в процеса на вземане на решения и достъп до правосъдие по въпроси на околната среда към институциите и органите на Общността (ОВ L 264, 2006 г., стр. 13; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 17, стр. 126) гласят:

„(2) Шестата програма за действие в областта на околната среда [...] подчертава важността от осигуряване на адекватна информация за околната среда и ефективни възможности за участие на обществеността при вземането на решения по екологични въпроси, като по този начин повишава отчетността и прозрачността при вземането на решения и допринася за общественото съзнание и подкрепа за взетите решения. [...]

[...]

(15) Когато Регламент [№ 1049/2001] предвижда изключения, те се прилагат при някои по-специфични разпоредби от настоящия Регламент относно искания за информация за околната среда. Основанията за отказ що се отнася до достъп до информация за околната среда, следва да се тълкуват ограничително, като се вземе предвид обслужвания обществен интерес чрез разкриване и дали изисканата информация се отнася до емисии в околната среда. [...]“.

6 Член 1, параграф 1 от този регламент предвижда:

„1. Целта на настоящия регламент е да спомогне осъществяването на задълженията, произтичащи от [Орхуската конвенция], чрез определяне на правила за прилагане на разпоредбите на Конвенцията към институции и органи на Общността, и по-специално чрез:

[...]

б) гарантиране, че информацията за околната среда се предоставя непрекъснато и се разпространява на обществеността, с цел да се постигне възможно най-широката системна наличност и разпространение. За тази цел използването по-специално на компютърна телекомуникационна и/или електронна технология, когато е налична, следва да бъде насърчавано;

[...]“.

7 Член 2, параграф 1 от посочения регламент гласи:

„По смисъла на настоящия регламент:

[...]

г) „информация за околната среда“ означава всяка информация в писмена, визуална, звукова, електронна или друга материална форма относно:

- i) състоянието на елементите на околната среда, каквито са въздухът и атмосферата, водите, почвите, земите, ландшафтът и природните местообитания, включително влажни зони, крайбрежни и морски райони, биологичното разнообразие и неговите компоненти, включително генетично модифицираните организми, и взаимодействието между тези елементи;
- ii) фактори, като например вещества, енергия, шум, радиация и отпадъци, включително радиоактивни отпадъци, емисии, отделяния и други изпускания в околната среда, които оказват или биха могли да окажат въздействие върху елементите на околната среда, посочени в i);

[...]“.

8 Съгласно член 3 от същия регламент:

„Регламент [№ 1049/2001] се прилага по отношение на всяко искане на заявител за достъп до информация за околната среда, с която разполагат институциите и органите на Общността [...]“.

9 Член 6, параграф 1 от Регламент № 1367/2006 гласи:

„Що се отнася до член 4, параграф 2, първо и трето тире от Регламент [№ 1049/2001] [...], се счита, че съществува първостепенен обществен интерес при оповестяването на информация, когато исканата информация се отнася до емисии в околната среда. [...]“.

Законодателството относно разрешаването на пускането на пазара на продукти за растителна защита и включването на активни вещества

10 Регламент (ЕИО) № 3600/92 на Комисията от 11 декември 1992 година относно определяне на подробни правила за изпълнението на първия етап от работната програма, посочена в член 8, параграф 2 от Директива 91/414 (ОВ L 366, 1992 г., стр. 10; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 11, стр. 220), установява подробните правила за изпълнението на първия етап от многогодишната работна програма за постепенното изследване на наличните на пазара активни вещества две години след датата на нотифициране на Директива 91/414. Видно от приложение I към този регламент, глифозатът попада в рамките на първия етап от тази работна програма. Съгласно член 7, параграф 1 от въпросния регламент държавата членка докладчик е длъжна да изготви проект на доклад за оценка.

11 В приложение на Регламент (ЕО) № 933/94 на Комисията от 27 април 1994 година относно съставяне на списъка на активните вещества в продуктите за растителна защита и за определяне на държавите членки докладчици относно прилагането на Регламент (ЕИО) № 3600/92 на Комисията (ОВ L 107, 1994 г., стр. 8; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 14, стр. 252), Федерална република Германия е посочена за държава членка докладчик за глифозата.

- 12 На последно място, по силата на член 1 и на приложение I към Директива 2001/99/ЕО на Комисията от 20 ноември 2001 година за изменение на приложение I към Директива 91/414/ЕИО на Съвета относно пускането на пазара на продукти за растителна защита, с цел в него да бъдат включени като активни вещества глифозат и тифенсулфурон-метил (ОВ L 304, 2001 г., стр. 14; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 39, стр. 254), глифозатът е добавен в приложение I към Директива 91/414, като включването изтича на 30 юни 2012 г. Впоследствие Директива 2010/77/ЕС на Комисията от 10 ноември 2010 година за изменение на Директива 91/414/ЕИО на Съвета по отношение на датите, на които изтича включването в приложение I на някои активни вещества (ОВ L 293, 2010 г., стр. 48), удължава срока на включване на глифозата до 31 декември 2015 г.

Приложимото законодателство за емисиите от промишлеността

- 13 Съгласно член 2, точки 3 и 5 от Директива 96/61/ЕО на Съвета от 24 септември 1996 година за комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването (ОВ L 257, 1996 г., стр. 26; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 3, стр. 183):

„По смисъла на настоящата директива:

[...]

3. „инсталация“ е всяко неподвижно техническо съоръжение, в което се извършват една или повече от посочените в приложение I дейности или други такива, които имат техническа връзка и са непосредствено свързани с тях, и са в състояние да окажат определено въздействие върху емисиите и замърсяването;

[...]

5. „емисия“ е прякото или непрякото изпускане на вещества, вибрации, топлинни лъчения или шумове във въздуха, водите или земята от съответните, в това число организирани и неорганизирани, източници в рамките на дадена инсталация;

[...]“.

- 14 Съгласно член 1 от Директива 2010/75/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 година относно емисиите от промишлеността (комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването) (ОВ L 334, 2010 г., стр. 17):

„Настоящата директива установява правила за комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването, произтичащо от промишлени дейности. [...]“.

- 15 Член 3, точки 3 и 4 от тази директива гласи:

„За целите на настоящата директива се прилагат следните определения:

[...]

3. „инсталация“ означава всяко неподвижно техническо съоръжение, в което се извършват една или повече от посочените в приложение I или в част 1 от приложение VII, дейности или други такива дейности, извършвани на същата площадка, които са непосредствено свързани с тях и имат техническа връзка с дейностите, изброени в същите приложения, и могат да окажат въздействие върху емисиите и замърсяването;

4. „емисия“ означава прякото или непрякото изпускане на вещества, вибрации, топлинни лъчения или шумове във въздуха, водите или земята от организирани или неорганизиран източници в рамките на дадена инсталация;

[...]“.

Обстоятелства, предхождащи спора

- 16 На 20 декември 2010 г. Stichting Greenpeace Nederland (наричано по-нататък „Greenpeace Nederland“) и Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) подават искане въз основа както на Регламент № 1049/2001, така и на Регламент № 1367/2006 за достъп до множество документи относно първоначалното разрешение за пускане на пазара на глифозат като активно вещество, издадено съгласно Директива 91/414.
- 17 Поискан е достъп до следните документи:
- копие от изготвения преди първото включване на глифозат в приложение I към Директива 91/414 проект на доклад за оценка (наричан по-нататък „проектът на доклад“) от държавата членка докладчик — Федерална република Германия,
 - пълен списък на всички тестове, представени от заявителите, поискали включването на глифозата в приложение I към Директива 91/414, за което е взето решение с Директива 2001/99;
 - изчерпателната, пълна и оригинална документация от тестовете, представена през 2001 г. от заявителите, поискали включване на глифозата в приложение I към Директива 91/414, доколкото се отнася до тестовете за токсичност в дългосрочен план, тестовете за мутагенност, канцерогенност и невротоксичност и до изследванията върху репродукцията.
- 18 След като иска предварително съгласие от германските власти в съответствие с Регламент № 1049/2001, с писмо от 6 май 2011 г. генералният секретар на Комисията предоставя достъп до проекта на доклад, с изключение на том 4 от него (наричан по-нататък „спорният документ“), който те отказват да оповестят. Досежно последното той обяснява, че консултациите с германските власти продължават и че впоследствие ще бъде взето решение.
- 19 Със спорното решение генералният секретар на Комисията в крайна сметка отказва достъп до спорния документ, като се основава на отказа на Федерална република Германия.
- 20 В подкрепа на това решение генералният секретар на Комисията изтъква, че въпросната държава членка се противопоставя на оповестяването на този документ въз основа на член 4, параграф 2, първо тире от Регламент № 1049/2001, по съображение че споменатият документ съдържа поверителна информация относно правата върху интелектуалната собственост на заявителите, поискали включване на глифозата в приложение I към Директива 91/414, а именно подробния химически състав на произвежданото от всеки от тях активно вещество, подробна информация за производствения процес на това вещество, информация относно онечистванията, състава на крайните продукти и договорните отношения между различните заявители.
- 21 След като отбелязва, че според германските власти няма по-висш обществен интерес по смисъла на член 4, параграф 2 от Регламент № 1049/2001, който да обосновава оповестяването на спорния документ, генералният секретар на Комисията проверява дали може да се твърди, че е налице такъв обществен интерес от гледна точка на Регламент № 1367/2006. В тази насока той отбелязва, от една страна, че член 6, параграф 1 от последния регламент, съгласно който се

счита, че съществува първостепенен обществен интерес от оповестяването, когато исканата информация се отнася до емисии в околната среда, не е приложим спрямо спорния документ, тъй като последният не съдържа такава информация.

- 22 От друга страна, генералният секретар на Комисията подчертава, че въпросната информация се отнася до процеса на производство на глифозата, използван от заявителите, поискали включването му в приложение I към Директива 91/414. Той приема, че при претеглянето на интересите, което трябва да се осъществи, необходимостта да се защитят техните права върху интелектуалната собственост, е по-важна от обществения интерес от оповестяването на информацията. Всъщност в настоящия случай това оповестяване щяло да позволи на конкурентни предприятия да изкопират производствените процеси на заявителите, поискали включването на глифозата, което щяло да доведе до значителни загуби за тях, в разрез с търговските им интереси и правата им върху интелектуалната собственост. За сметка на това общественият интерес, свързан с оповестяването на информацията, вече бил взет предвид, тъй като възможните въздействия на емисиите от глифозат се установявали от другите части на проекта на доклад, които били оповестени, по-конкретно във връзка със значимите онечиствания и метаболитите. Колкото до включената в спорния документ информация относно несъществените онечиствания, тя се отнасяла до елементи, които не били опасни за здравето или за околната среда, но щели да доведат до разкриване на процеса на производство на всеки продукт.
- 23 В допълнение, според генералния секретар на Комисията от процедурата, по която глифозатът е бил включен в приложение I към Директива 91/414, се установява, че предвидените с Регламент № 1367/2006 изисквания за предоставяне на обществеността на информация относно въздействието на това вещество върху околната среда са отчетени. При тези обстоятелства превес трябвало да имат интересите на производителите на това вещество.
- 24 Оттук генералният секретар на Комисията заключава, че няма доказателства за наличието на по-висш обществен интерес в полза на оповестяването.

Обжалваното съдебно решение

- 25 На 14 октомври 2011 г. Greenpeace Nederland и PAN Europe подават в секретариата на Общия съд жалба за отмяна на спорното решение. Те излагат три основания в подкрепа на жалбата.
- 26 С първото си основание те смятат, че Регламент № 1049/2001 не дава право на вето на държава членка и че Комисията може да реши да не се съобразява с нейното мнение относно прилагането на предвидено в член 4, параграф 2 от този регламент изключение. С второто си основание те твърдят, че изключението от правото на достъп, с което се цели да бъдат защитени търговските интереси на определено физическо или юридическо лице, предвидено от член 4, параграф 2, първо тире на цитирания регламент, трябва в настоящия случай да бъде отхвърлено. Всъщност според Greenpeace Nederland и PAN Europe по-висш обществен интерес диктува оповестяването на исканата информация, тъй като последната се отнася до емисии в околната среда по смисъла на член 6, параграф 1, изречение първо от Регламент № 1367/2006. На последно място, с третото си основание Greenpeace Nederland и PAN Europe изтъкват, че спорното решение не е съобразено с член 4, параграф 2 от Регламент № 1049/2001 и с член 4 от Орхуската конвенция, тъй като Комисията не е оценила реалната опасност от засягане на изтъкнатите търговски интереси.
- 27 Общият съд уважава второто основание и без да се произнася по останалите две основания, отменя спорното решение в частта, в която то отказва на страните достъп до спорния документ, съдържащ информация, която се отнася до емисии в околната среда, а именно, първо — информация относно идентификацията и количеството на всички онечиствания,

съдържащи се в активното вещество, нотифицирано от всеки оператор; второ — информация относно наличните в различните партии онечиствания и минималните, средни и максимални количества от всяко от тези онечиствания; и трето — информация относно състава на разработените от различните съответни оператори продукти за растителна защита (наричана по-нататък „спорната информация“).

Производството пред Съда и исканията на страните

- 28 С определение на председателя на Съда от 29 април 2014 г. Федерална република Германия е допусната да встъпи в производството в подкрепа на исканията на Комисията.
- 29 С определения на председателя на Съда от 3 март 2015 г. American Chemistry Council Inc. (ACC), CropLife America Inc. (наричано по-нататък „CropLife“), CropLife International AISBL (CLI), European Chemical Industry Council (Cefic), European Crop Care Association (ECCA), European Crop Protection Association (ECPA) и National Association of Manufacturers of the United States of America (NAM) (наричана по-нататък „NAM USA“) също са допуснати да встъпят в производството в подкрепа на исканията на Комисията.
- 30 С определение на председателя на Съда от 26 юни 2015 г. Кралство Швеция е допуснато да встъпи в производството в подкрепа на исканията на Greenpeace Nederland и PAN Europe.
- 31 Комисията, ACC, CropLife, CLI, Cefic, ECCA, ECPA, NAM USA и Федерална република Германия искат от Съда:
- да отмени обжалваното съдебно решение,
 - съгласно член 61 Статута на Съда на Европейския съюз или сам да се произнесе окончателно по първото и третото основание, или да върне делото на Общия съд, за да се произнесе той по тези основания;
 - да осъди Greenpeace Nederland и PAN Europe да заплатят съдебните разноски.
- 32 Greenpeace Nederland и PAN Europe искат от Съда да отхвърли жалбата на Комисията и да я осъди да заплати съдебните разноски.
- 33 Кралство Швеция иска от Съда да отхвърли жалбата на Комисията.

По жалбата пред Съда

- 34 В подкрепа на жалбата си Комисията излага едно-единствено основание —неправилно тълкуване от Общия съд на понятието „информация[, отнасяща се] до емисии в околната среда“ по смисъла на член 6, параграф 1, изречение първо от Регламент № 1367/2006.
- 35 С първата част от това основание Комисията твърди, че Общият съд е допуснал грешка, тъй като пренебрегнал необходимостта да се гарантира „вътрешната“ съгласуваност на Регламент № 1049/2001.
- 36 С втората част от това основание Комисията при условията на евентуалност изтъква, че за целите на тълкуването и прилагането на изключенията от правото на достъп, предвидени с регламенти № 1049/2001 и № 1367/2006, Общият съд не е отчел надлежно информационния режим, специално създаден от приложимото към продуктите за растителна защита секторно законодателство.

37 С третата част от същото основание Комисията твърди, пак при условията на евентуалност, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, тъй като в точки 44 и 45 от обжалваното съдебно решение пренебрегнал необходимостта член 6, параграф 1, изречение първо от Регламент № 1367/2006 да се тълкува, доколкото е възможно, в съответствие с Хартата на основните права на Европейския съюз, и по-специално с членове 16 и 17 от нея, и със Споразумението за свързаните с търговията аспекти на правата върху интелектуалната собственост, представляващо приложение 1 В от Споразумението за създаване на Световната търговска организация (СТО), подписано в Маракеш на 15 април 1994 г. и одобрено с Решение 94/800/ЕО на Съвета от 22 декември 1994 година относно сключването от името на Европейската общност, що се отнася до въпроси от нейната компетентност, на споразуменията, постигнати на Уругвайския кръг на многостранните преговори (1986—1994 г.) (ОВ L 336, 1994 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 10, стр. 3).

По първата част от единственото основание, изложено в жалбата пред Съда

Доводи на страните

- 38 С първата част от единственото основание, изложено в жалбата пред Съда, Комисията поддържа, че Общият съд допуснал грешка, тъй като пренебрегнал необходимостта да се гарантира „вътрешната“ съгласуваност на Регламент № 1049/2001 във връзка с член 6, параграф 1 от Регламент № 1367/2006 и член 4, параграф 4 от Орхуската конвенция.
- 39 След като припомня, че член 6, параграф 1, изречение първо от Регламент № 1367/2006 създава необорима презумпция в полза на оповестяването на информацията, попадаща в обхвата на понятието „информация[, отнасяща се] до емисии в околната среда“, Комисията по същество посочва, че това понятие трябва да се тълкува ограничително, за да не бъдат интересите, визирани в член 339 ДФЕС и в член 4, параграф 2, първо тире от Регламент № 1049/2001, изпразнени от смисъл.
- 40 Във всеки случай Комисията по същество смята, че за да попада в обхвата на посоченото понятие, разглежданата информация трябва да отговаря на две кумулативни условия, а именно, от една страна — да се отнася до емисии от инсталации като фабрики и централи и от друга — да засяга действителни емисии в околната среда.
- 41 Досежно първото от тези условия, посочено и от CLI, Cefic, ЕСПА и Федерална република Германия, то произтичало от ръководството за прилагане на Орхуската конвенция. Всъщност за дефиницията на понятието „емисия“ първото издание на това ръководство се позовавало на Директива 96/61. Член 2, точка 5 от въпросната директива определял термина „емисия“ като прякото или непрякото изпускане на вещества, вибрации, топлинни лъчения или шумове във въздуха, водите или земята, докато член 2, точка 3 от същата директива определял термина „инсталация“ като неподвижно съоръжение, в което се извършват една или повече от посочените в приложение I към нея дейности. В допълнение, формулировката във второто издание на ръководството за прилагане на Орхуската конвенция била същата и се позовавала на Директива 2010/75, която заменила Директива 96/61 и дала същите дефиниции на термините „емисия“ и „инсталация“. Оттук следвало, че понятието „емисии в околната среда“ по смисъла на член 6, параграф 1, изречение първо от Регламент № 1367/2006 трябва да се тълкува в смисъл, че се свежда до емисиите, обхванати с директиви 96/61 и 2010/75.
- 42 В тази насока Федерална република Германия, CLI, Cefic и ЕСПА добавят, че това тълкуване се потвърждава от самия член 2, параграф 1, буква г) от Регламент № 1367/2006 който отличавал емисиите от другите отделяния и изпускания. Тълкуването на Общия съд обаче водело до премахване на тази отлика и до извод, че всяка информация за околната среда се отнася до емисии в околната среда.

- 43 По отношение на второто условие, също посочено от CLI и Cefic, Комисията смята, че в настоящия случай то не е изпълнено. Всъщност спорният документ не съдържа информация за естеството и количеството на действително освободените в околната среда емисии, доколкото тези емисии варирали в зависимост от фактически използваните от земеделските производители количества продукт и от това дали продуктите за растителна защита съдържат или не точно същите вещества като оценените в проекта на доклада за оценка.
- 44 Според Комисията също така критерият, въз основа на който Общият съд приел, че дадена информация се „отнася до емисии в околната среда“ по смисъла на член 6, параграф 1, изречение първо от Регламент № 1367/2006, а именно съществуването на „достатъчно пряка“ връзка между съответната информация и емисиите в околната среда, не намира никакво правно основание и че неяснотата на този критерий създава сериозни проблеми от гледна точка на правна сигурност — нещо, което се потвърдило от начина, по който Общият съд приложил този критерий в обжалваното съдебно решение. Всъщност в точка 71 от него Общият съд приел, че аналитичният профил на изпитваните партии, с изключение на структурните формули на онечистванията, се отнася достатъчно пряко до емисии в околната среда. Това становище обаче не било подкрепено от никакви доводи.
- 45 Greenpeace Nederland и PAN Europe, подпомагани от Федерална република Германия, оспорват доводите на Комисията.
- 46 За целта те по същество твърдят, на първо място, че след като оповестяването на информацията за околната среда е правилото, то предвидената в член 6, параграф 1, изречение първо от Регламент № 1367/2006 и в член 4, параграф 4, първа алинея, буква г) от Орхуската конвенция норма, че защитата на търговските интереси на определено физическо или юридическо лице не може да бъде противопоставена на оповестяването на „информация[, отнасяща се] до емисии в околната среда“, не може да се тълкува ограничително.
- 47 На следващо място, според тези страни ръководството за прилагане на Орхуската конвенция не подкрепя ограничителното тълкуване на понятието „емисии в околната среда“, застъпвано от Комисията, тъй като това ръководство просто препраща към дефиницията за „емисия“, дадена в Директива 96/61 като пример. Във всеки случай нищо в тази конвенция не обосновавало такова тълкуване. Всъщност приложното поле на цитираната конвенция не било сведено до областите от околната среда, свързани с промишлените инсталации, а обхващало, изрично и очевидно, всички области и информации с екологичен характер.
- 48 На последно място, според Greenpeace Nederland и PAN Europe ограничаването на понятието „информация[, отнасяща се] до емисии в околната среда“ до информацията, свързана с действителните емисии, също трябвало да бъде отхвърлено. В тази насока те по-специално изтъкват, че спорната информация е необходима, за да може, от една страна, да станат известни количествата и качеството на изпуснатия в околната среда глифозат, както и количеството на отделените онечиствания, и от друга страна, да се провери дали ефектите от изпускането на това вещество в околната среда като съставка на продукт за растителна защита са били оценени правилно. След като представлявала основата, на която може да се разреши изпускането на глифозата в околната среда, тази информация се отнасяла до „емисии в околната среда“ по смисъла на член 6, параграф 1, изречение първо от Регламент № 1367/2006. Ето защо нямало основание понятието „информация[, отнасяща се] до емисии в околната среда“ да се ограничава до информацията за емисиите, действително освободени в околната среда при прилагането на разглеждания продукт.

Съображения на Съда

- 49 За да се произнесе по първата част от единственото основание, изложено в жалбата, Съдът следва да определи дали, както твърди Комисията, първо — понятието „информация[, отнасяща се] до емисии в околната среда“ по смисъла на член 6, параграф 1, изречение първо от Регламент № 1367/2006 трябва да се тълкува ограничително; второ — това понятие трябва да се сведе до информацията, свързана с емисии от промишлени инсталации като фабрики и централи; трето — посоченото понятие обхваща само информацията, свързана с действителни емисии в околната среда; и четвърто — Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, тъй като е приел за достатъчно информацията да се отнася „достатъчно пряко“ до емисиите в околната среда, за да попада в обхвата на същото понятие.
- По ограничителното тълкуване на понятието „информация[, отнасяща се] до емисии в околната среда“
- 50 Що се отнася до въпроса дали понятието „информация[, отнасяща се] до емисии в околната среда“ по смисъла на член 6, параграф 1, изречение първо от Регламент № 1367/2006 трябва да се тълкува ограничително, вярно е, че е необходимо да се възприеме тълкуване на това понятие, което не обезсмисля изобщо значението на член 339 ДФЕС и на член 4, параграф 2, първо тире от Регламент № 1049/2001, доколкото тези членове защитават професионалната тайна и търговските интереси на определено физическо или юридическо лице. Както подчертава Общият съд в точка 29 от обжалваното съдебно решение, всъщност за предвиденото от този регламент право на достъп до документите на институциите има някои ограничения, основани на съображения от обществен или частен интерес, сред които е защитата на търговските интереси на определено физическо или юридическо лице.
- 51 Обратно на поддържаното от Комисията обаче, това понятие все пак не може да бъде тълкувано ограничително.
- 52 Съгласно постоянната практика на Съда, както посочват съображение 4 и член 1 от Регламент № 1049/2001, всъщност целта на този регламент е да предостави на обществеността възможно най-широко право на достъп до документите на институциите (вж. по-специално решения от 21 септември 2010 г., Швеция и др./API и Комисия, C-514/07 P, C-528/07 P и C-532/07 P, EU:C:2010:541, т. 69 и от 17 октомври 2013 г., Съвет/Access Info Europe, C-280/11 P, EU:C:2013:671, т. 28). В допълнение, както предвижда член 1 от Регламент № 1367/2006, целта на този регламент е да се постигне възможно най-широка системна наличност и разпространение на притежаваната от институциите и органите на Съюза информация за околната среда.
- 53 Следователно единствено доколкото дерогират принципа на възможно най-широк достъп до тези документи, ограничавайки този достъп, съгласно постоянната практика на Съда изключенията от посочения принцип, и по-специално залегналите в член 4 от Регламент № 1049/2001, трябва да се тълкуват и прилагат ограничително (вж. в този смисъл решения от 21 септември 2010 г., Швеция и др./API и Комисия, C-514/07 P, C-528/07 P и C-532/07 P, EU:C:2010:541, т. 73 и от 17 октомври 2013 г., Съвет/Access Info Europe, C-280/11 P, EU:C:2013:671, т. 30). Впрочем необходимостта от такова ограничително тълкуване се потвърждава от съображение 15 към Регламент № 1367/2006.
- 54 От друга страна, като въвежда презумпцията, че оповестяването на „информация[, отнасяща се] до емисии в околната среда“, с изключение на свързаната с разследвания, се смята за по-висш обществен интерес от интереса от защита на търговските интереси на определено физическо или юридическо лице, така че защитата на споменатите търговски интереси не може да бъде противопоставена на оповестяването на тази информация, член 6, параграф 1, изречение първо

от Регламент № 1367/2006 наистина дерогира, както подчертава по-специално CLI, правилото за балансиране на интересите, залегнало в член 4, параграф 2 от Регламент № 1049/2001. Така обаче член 6, параграф 1, изречение първо прави възможно конкретното прилагане на принципа на възможно най-широк достъп до информацията, притежавана от институциите и органите на Съюза, поради което ограничителното тълкуване на тази разпоредба не може да бъде обосновано.

55 При това положение Общият съд не е допуснал грешка при прилагане на правото, като в точки 49 и 53 от обжалваното съдебно решение не е възприел ограничително тълкуване на член 6, параграф 1, изречение първо от Регламент № 1367/2006 и на понятието „информация[, отнасяща се] до емисии в околната среда“.

– По свеждането на понятието „информация[, отнасяща се] до емисии в околната среда“ до информацията, свързана с емисии от промишлени инсталации

56 Досежно довода на Комисията, че понятието „информация[, отнасяща се] до емисии в околната среда“ по смисъла на член 6, параграф 1, изречение първо от Регламент № 1367/2006 трябва да се тълкува в смисъл, че се свежда до информацията, свързана с емисии от промишлени инсталации като фабрики и централи, най-напред следва да се подчертае — обратно на твърдяното от тази институция — че Общият съд е отговорил изрично на този довод в точки 54—56 от обжалваното съдебно решение, преди да го отхвърли.

57 Що се касае до обосноваването на направената от Общия съд преценка, трябва действително да се отбележи, че за дефинирането на понятието „емисия“ по смисъла на член 4, параграф 4, първа алинея, буква г) от Орхуската конвенция редакцията от 2000 г. на ръководството за прилагане на тази конвенция предлага да се използва дефиницията на посоченото понятие, дадена с член 2, точка 5 от Директива 96/61, а редакцията му от 2014 г. вече препраща към дефиницията в член 3, точка 4 от Директива 2010/75, която възпроизвежда дословно дефиницията в първата директива.

58 От цитираните директиви по същество следва, че „емисии“ по смисъла на тези директиви са преките или непреките изпускания на вещества, вибрации, топлинни лъчения или шумове във въздуха, водите или земята от организирани или неорганизиран източници в рамките на някои промишлени определени в тях инсталации.

59 Както обаче Общият съд правилно е отбелязал в точка 55 от обжалваното съдебно решение, от постоянната практика на Съда следва, че действително това ръководство може да се приеме за обяснителен документ, който при необходимост да се вземе предвид, заедно с други релевантни фактори, за целите на тълкуването на Орхуската конвенция, но съдържащите се в него анализи нямат нито задължителна сила, нито нормативния характер, присъщ на разпоредбите на тази конвенция (вж. по-специално решение от 19 декември 2013 г., *Fish Legal* и *Shirley*, C-279/12, EU:C:2013:853, т. 38 и цитираната съдебна практика).

60 От една страна, нищо в Регламент № 1367/2006 обаче не дава основание да се приеме, че понятието „емисии в околната среда“ по смисъла на член 6, параграф 1, изречение първо от същия регламент би трябвало да се сведе до емисиите от някои промишлени инсталации като фабрики и централи.

61 Такова ограничение не може да се изведе и от Орхуската конвенция, която трябва да бъде отчетена при тълкуването на Регламент № 1367/2006, тъй като, както предвижда член 1 от него, целта на този регламент е да спомогне за осъществяването на задълженията, произтичащи от споменатата конвенция, чрез определяне на правила за прилагане на разпоредбите на Конвенцията към институциите и органите на Съюза.

- 62 Напротив, както подчерта Съдът в точка 72 от днешното си решение Bayer CropScience и Stichting De Bijenstichting (C-442/14), такова ограничение би било в разрез със самия текст на член 4, параграф 4, първа алинея, буква г) от Орхуската конвенция. Всъщност тази разпоредба предвижда, че следва да бъде разкривана информация за емисиите, имаща отношение към опазването на околната среда. Информацията за емисии от източници, различни от промишлени инсталации, като емисиите вследствие от прилагането на продукти за растителна защита върху растенията или почвите, обаче е също толкова релевантна за опазването на околната среда, колкото е информацията за емисиите с промишлен произход.
- 63 От друга страна, свеждането на понятието „емисии в околната среда“ по смисъла на член 6, параграф 1, изречение първо от Регламент № 1367/2006 до емисиите от някои промишлени инсталации като фабрики и централи би противоречало на преследваната от този регламент цел за възможно най-широко оповестяване на информацията за околната среда (вж. по аналогия днешното решение Bayer CropScience и Stichting De Bijenstichting, C-442/14, т. 73).
- 64 Обратно на твърдяното от Федерална република Германия, впрочем едно такова ограничаване не би могло да бъде обосновано със стремежа да се запази съгласуваността на правото на Съюза, по-специално между Регламент № 1367/2006 и директиви 96/61 и 2010/75. Всъщност свеждането в последните директиви на понятието „емисии“ до емисиите от някои промишлени инсталации е обосновано от самата цел на посочените директиви, която — видно от член 1 от Директива 2010/75 — е именно да се въведат правила за комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването, произтичащо от промишлени дейности. Подобно ограничаване пък не е оправдано от гледна точка на целта на Регламент № 1367/2006, която — съгласно член 1 от него — е да очертае правилата, приложими за достъпа до притежаваната от институциите и органите на Съюза информация за околната среда. Също така следва да се подчертае, че в правото на Съюза понятието „емисия“ не е еднозначно, а варира според съответната област на прилагане. Така дефиницията на това понятие, дадена в директиви 96/61 и 2010/75, се различава от предвидената по-специално в член 2, точка 8 от Директива 2004/35/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 година относно екологичната отговорност по отношение на предотвратяването и отстраняването на екологичните щети (ОВ L 143, 2004 г., стр. 56; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 15, стр. 168) или от прогласената в член 3, буква д) от Директива 2001/81/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2001 година относно националните тавани за емисии на някои атмосферни замърсители (ОВ L 309, 2001 г., стр. 22; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 7, стр. 231).
- 65 На последно място, следва да се подчертае — обратно на твърдяното по-специално от CLI, Cefic, ЕСРА и Федерална република Германия — че едно такова ограничаване не намира основание и в член 2, параграф 1, буква г), подточка ii) от Регламент № 1367/2006.
- 66 Вярно е, че тази разпоредба, където са изброени факторите, които могат да попадат в обхвата на понятието „информация за околната среда“, на пръв поглед, изглежда, разграничава понятието „емисии“ от понятията „отделяния“ и „изпускания“ в околната среда, от което според CLI, Cefic, ЕСРА и Федерална република Германия следвало, че понятието „емисии в околната среда“ по смисъла на член 6, параграф 1, изречение първо от този регламент трябва да се сведе до емисиите от някои промишлени инсталации, с изключение на другите отделяния и изпускания в околната среда.
- 67 При все това, от една страна, разграничаването на понятието „емисии“ от това за „отделяния“ и „изпускания“ е чуждо на Орхуската конвенция, която просто предвижда в член 4, параграф 4, първа алинея, буква г), че защитата на поверителността на търговска или промишлена информация не може да бъде противопоставена на оповестяването на „информация за емисиите, имаща отношение към опазването на околната среда“ (вж. днешното решение Bayer CropScience и Stichting De Bijenstichting, C-442/14, т. 62).

- 68 От друга страна, едно такова разграничаване е ирелевантно в светлината на преследваната с Регламент № 1367/2006 цел за оповестяване на информацията за околната среда и би било изкуствено. В допълнение, тези понятия до голяма степен се припокриват, свидетелство за което е използването на израза „други изпускания“ в член 2, параграф 1, буква г), подточка ii) от цитирания регламент, откъдето следва, че емисиите и отделянията също представляват изпускания в околната среда (вж. по аналогия днешното решение Bayer CropScience и Stichting De Bijenstichting, C-442/14, т. 63 и 65).
- 69 Ето защо за целите на тълкуването на член 6, параграф 1, изречение първо от Регламент № 1367/2006 понятието „емисии“ не следва да се разграничава от понятията „отделяния“ и „изпускания“ в околната среда (вж. по аналогия днешното решение Bayer CropScience и Stichting De Bijenstichting, C-442/14, т. 67).
- 70 С оглед на изложените дотук съображения Общият съд не е допуснал грешка при прилагане на правото, като в точки 54—56 от обжалваното съдебно решение е приел, че понятието „информация[, отнасяща се] до емисии в околната среда“ по смисъла на тази разпоредба не е свежда до информацията, свързана с емисиите от някои промишлени инсталации.
- По свеждането на понятието „информация[, отнасяща се] до емисии в околната среда“ до информацията, свързана с действителни емисии в околната среда
- 71 Що се отнася до довода на Комисията, че понятието „информация[, отнасяща се] до емисии в околната среда“ по смисъла на член 6, параграф 1, изречение първо от Регламент № 1367/2006 обхваща само информацията, свързана с действителни емисии в околната среда, какъвто не бил случаят със спорната информация, наистина трябва да се подчертае, че — както поддържа Комисията — това понятие не включва информацията за хипотетични емисии.
- 72 Всъщност от член 1, параграф 1, буква б) във връзка с член 2, параграф 1, буква г) от същия регламент по същество следва, че целта на този регламент е да гарантира правото на достъп до информацията за фактори, като например емисиите, които оказват или биха могли да окажат въздействие върху елементите на околната среда, и по-специално върху въздуха, водите и почвите. При чисто хипотетични емисии случаят не е такъв (вж. по аналогия днешното решение Bayer CropScience и Stichting De Bijenstichting, C-442/14, т. 80).
- 73 Обратно на твърдяното от Комисията обаче, това понятие все пак не може да се сведе само до информацията за емисиите, които са реално освободени в околната среда при прилагането на продукта за растителна защита или разглежданото активно вещество върху растенията или почвите и зависят по-специално от фактически използваните от земеделските производители количества продукт и от точния състав на крайния продаван продукт.
- 74 Следователно в обхвата на посоченото понятие попада и информацията за предвидимите емисии от продукта за растителна защита или разглежданото активно вещество в околната среда при нормални или реалистични условия на използване на този продукт или вещество, които съответстват на тези, за които е издадено разрешението за пускане на пазара на посочения продукт или вещество и които са налице в зоната, където този продукт или вещество е предназначен да бъде използван (вж. по аналогия днешното решение Bayer CropScience и Stichting De Bijenstichting, C-442/14, т. 78 и 79).
- 75 Вярно е, че пускането на пазара на продукт или вещество по принцип не е достатъчно, за да се приеме, че този продукт или вещество със сигурност ще бъде изпускан в околната среда и че свързаната с него информация се отнася до „емисии в околната среда“, но положението е различно при продукт като продукта за растителна защита и веществата, които той съдържа и които при нормално използване са предназначени да бъдат освободени в околната среда

поради самата си функция. В този случай предвидимите при нормални или реалистични условия на използване емисии в околната среда от разглеждания продукт или от веществата, които този продукт съдържа, не са хипотетични и попадат в обхвата на понятието „емисии в околната среда“ по смисъла на член 6, параграф 1, изречение първо от Регламент № 1367/2006 (вж. по аналогия днешното решение Bayer CropScience и Stichting De Bijenstichting, C-442/14, т. 78 и 79).

76 Ето защо Комисията неправилно поддържа, че като приел, че спорният документ съдържа „информация[, отнасяща се] до емисии в околната среда“, Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, понеже в този документ нямало информация за естеството и количеството на действително освободените в околната среда емисии при прилагането на разглеждания продукт.

– По критерия за наличието на достатъчно пряка връзка между информацията и емисиите в околната среда

77 На последно място следва да се установи дали в точка 53 от обжалваното съдебно решение Общият съд е имал основание да приеме, че е достатъчно дадена информация да се отнася „достатъчно пряко“ до емисиите в околната среда, за да попада в обхвата на член 6, параграф 1, изречение първо от Регламент № 1367/2006, или пък, както твърди Комисията, такъв критерий за наличието на достатъчно пряка връзка между разглежданата информация и емисиите трябва да бъде отхвърлен, тъй като не намира правно основание.

78 В тази насока от текста на член 6, параграф 1, изречение първо от Регламент № 1367/2006 следва, че тази разпоредба визира информацията, която се „отнася до емисии в околната среда“, т.е. информацията, която засяга или касае такива емисии, а не информацията, която има пряка или косвена връзка с емисиите в околната среда. Това тълкуване се потвърждава от член 4, параграф 4, първа алинея, буква г) от Орхуската конвенция, където е използвана формулировката „информация за емисиите“.

79 С оглед на преследваната с член 6, параграф 1, изречение първо от Регламент № 1367/2006 цел да се гарантира принципен достъп до „информация[та, отнасяща се] до емисии в околната среда“, това понятие трябва да се разбира в смисъл, че включва по-специално данните, които дават на обществеността информация за това, което реално се изпуска в околната среда или се очаква да бъде изпуснато при нормални или реалистични условия на използване на продукта или разглежданото вещество, които съответстват на тези, за които е издадено разрешението за пускане на пазара на този продукт или вещество и които са налице в зоната, където този продукт или вещество е предназначен да бъде използван. Следователно въпросното понятие трябва да се тълкува в смисъл, че обхваща по-специално сведенията за естеството, състава, количеството, датата и мястото на действителните или предвидимите при такива условия емисии от посочения продукт или вещество.

80 В понятието „информация[, отнасяща се] до емисии в околната среда“ трябва да се включи също информацията, която дава на обществеността възможност да провери дали оценката на действителните или предвидимите емисии, въз основа на която компетентният орган е разрешил продукта или разглежданото вещество, е правилна, както и данните за въздействието на тези емисии върху околната среда. Всъщност от съображение 2 от Регламент № 1367/2006 по същество следва, че гарантираният с този регламент достъп до информацията за околната среда цели по-специално да насърчи по-ефикасното участие на обществеността в процеса по вземане на решения, като усили задължението на компетентните инстанции за отчетност при вземането на решения, за да се допринесе за общественото съзнание и за неговата подкрепа за взетите решения. За да ѝ е възможно да се увери, че взетите решения от компетентните по екологични въпроси органи са обосновани, и за да участва ефикасно в процеса по вземане на решения по

екологични въпроси, обществеността трябва да има достъп до информацията, въз основа на която може да провери дали емисиите са били правилно оценени, и трябва да бъде в състояние да разбере начина, по който посочените емисии могат да засегнат околната среда.

- 81 От друга страна, действително, както бе посочено в точка 55 от настоящото решение, не следва да се възприема ограничително тълкуване на понятието „информация[, отнасяща се] до емисии в околната среда“, но това понятие все пак няма как да включва всякаква информация, която има каквато и да било връзка, дори пряка, с емисии в околната среда. Всъщност, ако посоченото понятие се тълкува в смисъл, че обхваща подобна информация, то до голяма степен би изпразнило от съдържание понятието „информация за околната среда“ по смисъла на член 2, параграф 1, буква г) от Регламент № 1367/2006. Така едно такова тълкуване би лишило изобщо от полезен ефект предвидената с член 4, параграф 2, първо тире от Регламент № 1049/2001 възможност за институциите да откажат оповестяването на информация за околната среда по-специално със съображението, че това оповестяване би засегнало защитата на търговските интереси на определено физическо или юридическо лице и би създадо риск за равновесието, което законодателят на Съюза е желал да осигури между целта за прозрачност и защитата на тези интереси. То също така би довело до несъразмерно засягане на гарантираната с член 339 ДФЕС защита на професионалната тайна.
- 82 От изложеното дотук следва, че като е приел в точка 53 от обжалваното съдебно решение, че е достатъчно дадена информация да се отнася достатъчно пряко до емисии в околната среда, за да попада в обхвата на понятието „информация[, отнасяща се] до емисии в околната среда“ по смисъла на член 6, параграф 1, изречение първо от Регламент № 1367/2006, Общият съд е допуснал в обжалваното съдебно решение грешка при прилагане на правото.
- 83 Ето защо, след като е основателно твърдението, че първата част от единственото изложено в жалбата пред Съда основание е налице, обжалваното съдебно решение трябва да бъде отменено, без да е необходимо да се разглеждат останалите части от това основание.

По последиците от отмяната на обжалваното съдебно решение

- 84 Съгласно член 61, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз, когато отменя решение на Общия съд, той може да върне делото на Общия съд за постановяване на решение или сам да постанови окончателно решение, когато фазата на производството позволява това.
- 85 В настоящия случай решаването на спора налага нова преценка на фактите, която следва да бъде направена от Общия съд в светлината на изложените в точки 78—80 от настоящото решение съображения, след като се даде възможност на страните да вземат отношение. Ако вследствие от тази преценка Общият съд приеме, че спорната информация не попада в обхвата на понятието „информация[, отнасяща се] до емисии в околната среда“ по смисъла на член 6, параграф 1, изречение първо от Регламент № 1367/2006, той ще трябва да се произнесе по първото и третото основание, изложени от Greenpeace Nederland и PAN Europe в рамките на подадената от тях жалба за отмяна.
- 86 Ето защо Съдът намира, че не може да постанови окончателно решение по спора и следователно делото трябва да бъде върнато на Общия съд.

По съдебните разноски

- 87 Тъй като делото се връща на Общия съд, Съдът не следва да се произнася по съдебните разноски, свързани с настоящото производство по обжалване.

По изложените съображения Съдът (пети състав) реши:

- 1) **Отменя решението на Общия съд на Европейския съюз от 8 октомври 2013 г., Stichting Greenpeace Nederland и PAN Europe/Комисия (T-545/11, EU:T:2013:523).**
- 2) **Връща дело T-545/11 на Общия съд на Европейския съюз.**
- 3) **Не се произнася по съдебните разноски.**

Подписи